

Bilag 10

Fællesrepræsentationen for danske tekniske Funktionærforeninger.

København, den 17. januar 1950.

Til folketingets udvalg angående forslag til lov om arbejderbeskyttelse.

I forslaget § 51, stk. 2, sidste punktum, foreslås, „at til ansættelse som *assistent* ved arbejdstilsynet kræves fornøden teknisk uddannelse“.

Disse personer, som der foreslås kaldt assistenter, har hidtil haft betegnelsen kedelbesigtelsesmænd og har fortrinsvis været udtaget blandt folk, som har udlært som maskinarbejdere, og som har bestået 1. og 2. del af maskinisteksamen, og adskillige af disse har indsejlet deres certifikat som maskinmester i handelsflåden.

Deres opgaver har været at undersøge dampkedlerne, og det afhæng af deres faglige bedømmelse og indberetning til kredsfabrikinspektørerne, om kedlen fremtidig kunne anvendes.

Efterhånden har man udvidet deres arbejdsområde, idet det har vist sig vanskeligt at skaffe civilingeniører til stillingerne som fabrikinspektører.

Vi er vidende om, at et udvalg indenfor fabrikdirektoratet har drøftet hele dette spørgsmål og i sin betænkning har givet udtryk for, at kedeltilsynsmændenes arbejdsfelt udvides til at omfatte værkstedsinspektion, elevatoreftersyn, tilsyn med tørv og grusgrave, opmåling af lokaler, undersøgelse af ulykkestilfælde m. v., og vi kan fuldtud tiltræde denne indstilling.

Oprindelig udtoges fabrikinspektørerne fra kredsen af faglig uddannede folk som maskinmestrenes med tilsvarende teoretiske kundskaber. Da man tog de teknisk-kemiske problemer op indenfor direktoratet, monopoliserede fabrikinspektørerne stillingerne for civilingeniørerne.

Vi tillader os at mene, at en ordning, hvorefter man indenfor direktoratet havde en række eksperter, der udarbejdede kravene for de forskellige problemer og foretog de undersøgelser, som forskellige omstændigheder måtte nødvendiggøre, var den rigtige, når man så iøvrigt havde en fabrikinspektør for et større område end nu, medens man overlod kontrolinspektionerne til inspektionsmestre, hvilket må svare til de beføjelser, som man har for lignende stillinger i det private erhverv.

Det er urimeligt og fordyrende at have videnskabeligt uddannede ingeniører til et inspektionsarbejde, som den praktisk uddannede tekniker er fuldtud kvalificeret til at udøve.

Vi skal imidlertid indskrænke os til at foreslå, at sidste punktum i § 51, stk. 2, ændres til:

Til ansættelse som inspektionsmestre ved arbejdstilsynet kræves fornøden faglig teknisk uddannelse.

Fællesrepræsentationen for danske tekniske
Funktionærforeninger.

O. Bouet.